

(Woman) ผู้หญิง

ธงชัย ประดับชนานุรัตน์

พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน 2542 ฉบับล่าสุดให้คำนิยาม “ผู้หญิง” ไว้ว่า.... “หญิง” คือ “คนที่มีมดลูก!” ในขณะที่พจนานุกรมฉบับมติชน ให้คำนิยามว่า.... “ผู้หญิง” คือ “คนเพศเมีย !”

ดังนั้น แม้ว่า ชายคนใดจะไปเขียนคิ้วทาปาก ใส่กระโปรงหรือผ่าตัดแปลงเพศจนมีอวัยวะเพศ ซึ่งดูประหนึ่งว่าเป็นเพศเมีย (หญิง) แล้วก็ตาม แต่ตราบนานแค่ไหนที่เขาไม่มีมดลูกตามธรรมชาติ ตราบนั้นเขาก็ยังคงไม่ใช่ผู้หญิงที่แท้จริงอยู่ดี ! แม้รูปร่างหน้าตาของเขาจะดูจิ้มลิ้มสวยงามแต่ในบัตรประจำตัวประชาชนจะยังคงมีคำนำหน้าว่า “นาย” อยู่เสมอ!

ในภาษาอังกฤษเก่าแก่ คำว่า “ผู้หญิง” หรือ “Woman” นี้ มาจากคำว่า “wifman” (wife’ man) ซึ่งประกอบด้วยคำว่า “wif” (ผู้หญิง) และ “man” (มนุษย์ที่มีชีวิต) และคำว่า “wifman” คำนี้ค่อย ๆ กร่อนเพี้ยนมาเป็นคำว่า “wimman”, “wumman” และ “woman” ในที่สุด

ต่อมาภายหลัง คำว่า “wif” ได้ฉายเดี่ยวกลายเป็นคำว่า “wife” (เมีย) ซึ่งพัฒนามาจนมีความหมายว่า “นายหญิงของครัวเรือน”, “เจ้าบ้านที่เป็นหญิง” หรือ “เจ้าของโรงแรมที่เป็นหญิง” !

อนึ่ง ยังมีคำที่มีความหมายว่า “ผู้หญิง” อีกคำหนึ่ง คือ “สตรี”! ตั้งแต่สมัยปฐมกาลมาแล้ว ที่สตรีมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อมนุษยชาติ! ตามพระเจตนารมณ์ของพระเจ้า เมื่อทรงสร้าง “สตรี” หรือ “ผู้หญิง”

พระองค์ทรงมี “ตำแหน่ง” และ “บทบาท” ที่เหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับเธอในแต่ละช่วงวัยของชีวิต เช่นเป็นทารกหญิง (ลูก) , เด็กหญิง (พี่สาว, น้องสาว), หญิงสาวหรือน้องสาว (น้ำ, ป้า) และ นาง (แม่, ยาย, ย่า) ฯลฯ

หากสตรีคนใดสามารถวางตัวในแต่ละบทบาทดังกล่าวได้เป็นอย่างดี ทุกชีวิตที่เกี่ยวข้องก็จะมีความสุขที่นำเสนองใจก็คือ....

บทบาทแรกของสตรีที่พระเจ้าทรงประสงค์จะให้เป็นที่ เป็น “กระดูกซี่โครง” ของผู้ชาย! “แล้วพระเจ้าจึงทรงกระทำให้ชายนั้นหลับสนิท ขณะที่เขาหลับสนิทอยู่ พระองค์ทรงหักกระดูกซี่โครงอันหนึ่งของเขาออกมาแล้วทำให้เนื้อติดกันเข้าแทนกระดูกอย่างเดิม ส่วนกระดูกซี่โครงที่พระเจ้าได้ทรงหักออกจากชายนั้น พระองค์ทรงสร้างให้เป็นหญิง แล้วทรงนำมาให้ชายนั้น ชายจึงว่า “นี่แหละกระดูกจากกระดูกของเรา เนื่องจากเนื้อของเรา จะต้องเรียกว่าหญิง เพราะหญิงนี้ออกมาจากชาย” (ปฐมกาล 2:21-23)

คำว่า “กระดุกซี่โครง” ในพระธรรมตอนนี้หมายถึง “ส่วนที่อยู่ด้านข้างของผู้ชาย”! ผู้หญิงหรือสตรีจึงเป็น “ส่วน” ที่มาจากชีวิตของผู้ชาย เพื่ออยู่เคียงข้างเขา! ผู้ชายถูกปั้นมาจากดิน แต่ผู้หญิงถูกเนรมิตสร้างมาจากส่วนในร่างกายของผู้ชายโดยตรง ! ประโยคที่ว่า “พระองค์ทรงชักกระดุกซี่โครงอันหนึ่งของเขามา” (2:21) นั้นในภาษาอังกฤษใช้ถ้อยคำว่า “He took part of the man’s side” และคำว่า “กระดุกซี่โครง” (2:22) ที่พระเจ้าทรงชักออกมาจากชายและทรงสร้างให้เป็นหญิง คำ ๆ นี้ ก็มาจากคำว่า “part” ที่แปลว่า “ส่วน” เช่นกัน

เราจึงสรุปได้ว่า “บทบาท” หรือ “ฐานะ” ของผู้หญิง (สตรี) ตามพระประสงค์ของพระเจ้าประการแรกก็คือ เป็น “หุ้นส่วนชีวิต” ของผู้ชาย (partner) ไม่ใช่เจ้านาย (Master) เจ้าของ (Owner) หรือทาส (Slave)

ผู้หญิง (สตรี) จึงเป็น “ส่วน” ที่ต้องอยู่เคียงข้างผู้ชาย ! ผู้ชายอาจอยู่ได้หากเขาขาดผู้หญิง ซึ่งเปรียบได้กับคนที่สูญเสียอวัยวะไปส่วนหนึ่ง แต่ยังไม่ตาย ! อย่างไรก็ตาม เขารู้สึกสำนึกอยู่เสมอว่า “ส่วน” (part) สำคัญส่วนหนึ่งในชีวิตของเขาหายไป ! และยากที่เขาจะมีชีวิตอย่างมีความสุขได้อย่างแท้จริง จนกว่าเขาจะได้พบ “ส่วนนั้น” ที่หายไปและนำกลับคืนมาสู่ชีวิตของเขา !

ในทำนองเดียวกัน ผู้หญิง (สตรี) ก็เช่นกัน เธอจะมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่ผลักดันให้เธอเข้าไปใกล้ชิดและกลับเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของผู้ชาย โดยที่เธอเองก็ยากที่จะปฏิเสธความโหยหานั้น เพราะนี่เป็นธรรมชาติของหญิงตามการทรงสร้าง !

ผู้หญิงจึงยากจะอยู่ โดย “ลอย ๆ” ตามลำพังได้อย่างมีความสุข หรือมีความพึงพอใจในชีวิตอย่างแท้จริงแม้ว่า ผู้หญิงรู้ว่า การมี “สามี” หรือ การร่วมชีวิตกับ “ผู้ชาย” ในฐานะ “หุ้นส่วนชีวิต” นั้นอาจนำความเจ็บปวดและความเสียใจมาให้แก่เธอ แต่เธอก็ยังคงเต็มใจเสี่ยงโดยเฉพาะอย่างยิ่งในยามที่เธอรับสภาพและบทบาทของ “แม่” ที่ตั้งครรภ์ คลอดบุตรและเลี้ยงดูจนกว่าบุตรนั้นจะเติบโต และรับผิดชอบตัวของเธอเองได้ ซึ่งเป็นจริงดังพระคำรัสของพระเจ้าที่มีต่อเอวา (ผู้หญิงคนแรกของโลก) หลังจากที่เธอกระทำผิดบาป ว่า.... “เราจะเพิ่มความทุกข์ลำบากขึ้นมากมายในเมื่อเจ้ามีครรภ์ และคลอดบุตรถึงกระนั้น เจ้ายังปรารถนาสามี และเขาจะปกครองตัวเจ้า” (ปฐมกาล 3:16)

ด้วยเหตุนี้ ผู้หญิง และผู้ชายจึงถวิลหาซึ่งกันและกันอยู่เสมอมา ไม่ว่าจะต้องจ่ายราคาแห่งความผูกพันกันนั้นสูงเพียงไร ก็ตาม!

แน่นอนว่า ในวิถีชีวิตปรกติตามธรรมชาติ...ผู้ชายที่แท้จริงจะสำนึกตระหนัก และเห็นพ้องกับความจริงในพระวาจาของพระเจ้าที่ว่า “ไม่ควรที่ชายผู้นี้จะอยู่คนเดียว เราจะสร้างคู่อุปถัมภ์ที่สมกับเขาขึ้น” (ปฐมกาล 2:18)

ใช้ครับ ผู้ชายต้องการ “คู่อุปถัมภ์” ที่เหมาะสมกับเขาเป็นอย่างยิ่ง! และคำว่า “คู่อุปถัมภ์” ในพระธรรมตอนนี้มีความหมายหลัก ๆ ว่า “ผู้ช่วย” (helper) ซึ่งในตอนนี้นั้นเน้นถึงการเป็น “ผู้ช่วย” ที่ “เหมาะสม” หรือ “พอดี” หรือ “เข้ากันได้อย่างสมบูรณ์” ไม่ใช่หมายถึง “คนใช้” หรือ “ชนชั้น 2 ที่ต่ำต่อยกว่า” !

ด้วยเหตุนี้ ตำแหน่งที่เหมาะสมของสตรีจึงควรเป็น “partner’ helper” หรือ “หุ้นส่วนผู้เป็นผู้ช่วยเหลือ” ซึ่งอยู่เคียงข้างที่ผู้ชายขาดไม่ได้ ! ผมจึงเห็นด้วยกับท่านออกัสติน (ปราชญ์คริสเตียนในช่วง ค.ศ.354-430) ที่กล่าวว่า.... “พระเจ้ามิได้ทรงชักกระตุกออกจากศิระของอาดัม มาสร้างเอวา เพื่อเธอจะอยู่เหนือเขา..... และมีได้ทรงดึงกระตุกออกมาจากเท้าของเขา เพื่อให้เธออยู่ใต้เขา ! แต่พระเจ้าทรงชักกระตุกออกจากสี่ข้างของเขา เพื่อว่าเธอจะได้อยู่เคียงข้างเขา แต่ปรากฏว่า ความสัมพันธ์เช่นนี้ได้เปลี่ยนแปลงไป เพราะมนุษย์ตกลงไปในความบาป!”

ด้วยเหตุนี้...ถึงเวลาอันสมควรแล้วหรือยังครับที่ผู้หญิง (สตรี) จะกลับมาสู่บทบาทฐานะที่พระเจ้าทรงประสงค์จะให้เป็นที่ตั้งแต่เริ่มแรก ! และสมควรแล้วหรือยังครับ ที่ผู้ชาย (บุรุษ) เองก็ต้องกลับคืนสู่ฐานะบทบาท “ผู้นำ” ซึ่งเป็นที่พึงได้ของผู้หญิง ! เพราะช่างน่าเศร้าเหลือเกิน ที่ผู้ชายในยุคสมัยใหม่นี้จำนวนหนึ่งไม่สุขใจหรือไม่ภาคภูมิใจที่จะเป็น “ผู้ชาย” หรือ “กาย” ที่ “กระตุกชี้โครง” อย่างผู้หญิงจะเข้ามาแนบชิดสนิทเป็นส่วนหนึ่งอย่างกลมกลืนและอบอุ่น!

ช่างน่าอึดใจเหลือที่... “ผู้ชาย” ในปัจจุบันนี้จำนวนหนึ่งกลับไฝฝืนและปรารถนาที่จะเป็นเหมือน “กระตุกชี้โครง” เสียเอง!

ซึ่งเราทุกคนก็คงจะตระหนกอยู่แก่ใจแล้วว่า อย่างไร ๆ “ผู้ชาย” คนหนึ่งจะไม่มีทางเป็น “ชี้โครง” ที่พิศพอดักกับ “ผู้หญิง” หรือ “ผู้ชาย” อีกคนหนึ่งได้อย่างแท้จริง! โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรณีหลังนี้ถือว่าเป็นผิดธรรมชาติ เพราะนั่นเป็นการกระทำผิดแบบที่ผิดแผน ผิดสิ่งผิดฝา และผิดเพี้ยนไปจาก “พระประสงค์” และ “แบบพิมพ์เขียว” ของพระเจ้าในการทรงสร้างตัวของเขา!

ผลที่ตามมาจากการฝืนกระทำเช่นนั้น คงหนีไม่พ้น “ความผิดหวัง” “ความทุกข์ลำบาก” และ “ความอับอายเจ็บปวด” อย่างแสนสาหัสของทุกคนที่เกี่ยวข้อง!

ในขณะที่เดียวกัน ผู้หญิง (สตรี) ที่ไม่ยอมเชื่อฟังและไม่ยอมกระทำตาม “แบบแผน” ของพระเจ้าในเรื่องนี้และทำตัวเป็น “ผู้นำ” หรือเป็น “กายหลัก” เหนือผู้ชายและปฏิบัติต่อ “ผู้ชาย” ประหนึ่งว่าเขาเป็น “กระตุกชี้โครง” ที่เสียบเข้ามาในร่างกาย (ชีวิต) ของตน ... เธอเองก็จะประสบกับความ “ทุกข์ลำบาก” “ความเจ็บปวด” และ “ความหงุดหงิดอึดอัด” ที่เพิ่มทวีคูณขึ้นเช่นกัน

ด้วยเหตุนี้ พี่น้องที่รัก... จะเป็นการดีไหมที่วันนี้... ผู้ชายจะกลับมาเป็นผู้ชายแท้ที่พึงเป็น คือเป็นผู้นำที่เข้มแข็ง อบอุ่น และมีความรัก และผู้หญิงเองก็จะกลับมาเป็นผู้หญิงแท้ที่มีความถ่อมใจและพึง

พอใจที่จะเป็น “หุ้นส่วนชีวิต” ของผู้ชาย และเป็น “ผู้ช่วย” เคียงข้างที่เขาขาดไม่ได้ และ “ยอมฟัง” เขา แม้ว่าเธอจะมีความสามารถเหนือกว่าเขาในหลายเรื่องก็ตาม!

คุณคิดอย่างไรในเรื่องที่ว่านี้? ช่วยตอบที!

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป, สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 56 ฉบับที่ 305 กรกฎาคม-สิงหาคม 2005 หน้า 26-28.